

Polkupyörällä matkailen

Kulkija suomessa

Pertti Palviainen

POLKUPYÖRÄLLÄ MATKAILLEN

Pertti Palviainen

POLKUPYÖRÄLLÄ MATKAILLEN

Kulkija suomessa

2010-2012

Kustantaja: Books on Demand GmbH,
Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa
ISBN: 9789523183520

Unelmia

Minulla *ei ole* teille tarjolla mitään muuta kuin verta, uurastusta, hikeä ja kyyneleitä.”
13.5. 1940 ... Winston Churchill lausui eräässä puheessaan. Tämä lause ehkä kuvaa myös tunteita jotka matkapyöräilijä kohtaa matkansa aikana.

Sade, vastatuuli, mäet, nälkä, jano, epäonnea, rengasrikot ovat pahimmillaan voimien kuluttajia. Henkinen rasitus on pahinta. Itsensä motivointi on tärkeää määränpään saavuttamiseksi, kuten elämässä yleensä .

Matkapyöräily antaa myös paljon. Onnistumisia, tavoitteen saavuttaminen, uusia ystäviä, retkeilyn nautintoa, kuntoa, liikkuvuuden vapautta.

Vaativat harrastukset alkavat mielikuvista, halusta pyrkiä kokemaan jotakin erikoista. Asioilla on tapana kypsyä ihmisen mielessä, kunnes ne lopulta ovat valmiita toteutettavaksi.

Olin lapsena, veljeni kanssa vierailemassa äidin ja isän kanssa sukulaisissa Kaipiaisissa. Paikka sijaitsee Kouvolasta 26 km päässä rautatien varressa. Silloin oli kesä. Muistan että oli todella kuuma ja aurinkoinen päivä.

No, lapsena muistaa kaikki kauniit päivät,
sateiset päivät taitavat olla vähemmällä
muistilla.

Olimme leikkimässä valtatie penkereillä.
Tie hohki kuumuutta ja aaltoili lämmöstä.
Liikennettä oli vähän joten nousimme välillä
tielle ihailemaa ilman väreilyä ja kävelemään
ilman kenkiä kuumalla asfaltilla. Tie tuntui
olevan loputtoman suora, katsoi kumpaan
suuntaan tahansa.

Muistan kun näin kaukana ensin pienen
pisteen joka jakautui kahdeksi. Kuuma ilma
sai pisteet leijumaan tienpinnan yläpuolella
aivan kun sen voima olisi nostanut ne siihen.

Pisteet kasvoivat hitaasti polkupyöräilijöiksi.
Pyörät olivat raskaasti lastatut ja polkutahti oli
hidasta.

Muistan kun mies ja nainen tervehtivät meitä
lapsia, nostamalla kättä ja sanomalla jotain
sellaisella kielellä mitä emme ymmärtäneet.

Pian kaksikko katosi toiseen suuntaa
horisontin rajamaille. Kuumailma nosti pisteet
leikkisästi tienpinnasta ylös ennen kuin he
katosivat taivaanrannan taakse lopullisesti

Muistan kun mietin vielä pitkään kaksikko
illalla ennen kun menin nukkumaan. Olin
saanut sen pienen kipinä matkapyöräilyyn joka
on elänyt mukanani koko elämäni tähän
päivään asti.

Toivon että tämä kipinä leviäisi matkojeni mukana, niihin pieniin lapsiin, jotka näkevät sen pienen pisteen, kasvavan horisontista kadotakseen taas pisteeksi taivaanrannan taakse

2002-2014 välisenä aikana olen toteuttanut lapsuuden aikaista haavettani.

28.5.2010. Matkaan lähtö

Edellisestä pyörämatkastani on kulunut vuosi. Syksy ja talvi ovat suunnittelun ja valmistautumisen aikaa.

Olen odottanut että lumet sulaisivat, aurinko alkaisi paistamaan ja linnut saapuisivat muutto matkaltaan tänne pohjoiseen. Mikään ei ole ihanampaa kuin kuunnella aamuisin linnunlaulua. Silloin tietää että kevät on tullut.

Olen pitänyt kunnostani huolta pitkän pimeän ja lumisen talven ajan. Kuntopyörä on ollut kovilla, lumikenkäily pienessä pakkasessa tuo piristystä pimeään talveen ja hiihtämällä kehon lihakset ovat saaneet monipuolisempaa liikuntaa kuin kuntopyörällä ajo. Mieli pysyy pirteänä myös lukemalla .

Vanhat reissukamani alkoivat olla lopussa, joten päivitin ne uudempiin. Jouduin hankkimaan uudet laukut koska vanhat olivat kuluneet. Olin käyttänyt vanhoja laukkuja 8 vuotta ja ne olivat tiensä päässä.

Olen hankkinut myös uuden puhelimen. Vanhalla puhelimeilläni ei voinut navigoida, eikä ottaa ylös gps-lukemia. Uudella saan itselleni gps lukemat aina leiriytyessäni johonkin. Nukuin sitten teltassa tai laavulla.

Polkupyörään olen hankkinut uuden etutarkan. Entinen etutarakka oli rautaa ja erittäin kestävä. Uusi on tehty alumiinista joten kestävyydestä ei ole takeita. Näissä on myös painopiste laukuille alempana. Vanhassa painopiste oli aika ylhäällä.

Matkani alkoi kun heräsin puoli yhdeksän aikaan aamulla, hyvin pyörityn yön jälkeen. Lähtöpäivän aamut ovat yleensä sekavia. On monia asioita mitkä pitää muistaa. Aloitin aamun kuten muutkin aamut yleensä eli aamupalalla.

Ystäväni(fillikka kaveri) on hidas heräämään joten ehdin touhuta rauhassa ja hermoilla yksin tavaroitteni kanssa. Olinhan pakannut ne jo kolmisen päivää sitten, mutta kyllähän te sen tiedätte, jos on jonnekin lähdössä sitä miettii onko kaikki mukana. Tavaroiden laittaminen ja valitseminen käy työstä Laukkuihin ei mahdu mahdottomia määriä tavaroita eikä sinne kannata liikaa laittaakaan koska paino ja vauhti, kumpiakin liikaa, ovat huono yhdistelmä. Varusteet on kuitenkin oltava sen mukaan missä liikkuu.

Syötyäni aamupalaksi maksalaatikkoa (..joka osoittautui virheeksi myöhemmin..) ja juotuaani parikuppia kahvia,(..se ei osoittautunut virheeksi... paitsi pusassa juoksumäärä

kasvoi..) hain polkupyöräni varastosta. Varasto on erillinen rakennus joten jouduin menemään pihamaan toiselle puolelle.

Työnsi pyörän varastosta ulos ja laitoin siihen kiinni peräkärryn (yksipyöräinen). Pukkasin pyörän lähemmäksi ulko-ovea koska minun olisi helpompi laittaa tavarat pyöränpäälle eikä minun tarvitse kantaa niitä 50 metriä. Kannoin laukut, teltan pressut sekä muut tavarat alas asunnosta.

Ennen matkaan lähtöäni tarkistin laukut ja muut kiinnitykset. Suukkojen jälkeen otin vielä valokuvan meistä. Nousin pyörän selkään ja lähdin haikealla, mutta innokkaalla mielellä matkaan. Pihalta lähtiessä ajoin ensimmäisenä parkkialueen läpi. En joutunut ajamaan autojen keskellä vaan sinne oli tehty oma kävelytie autojen keulapuolelle. Käännös vasempaan pyörätielle. Satametriä ja oikealle. Jyrkkä lasku ja oikeaan.

Olin päässyt vanhalle Kajaanin tielle. Ajelin viisi kilometriä hissukseen ja pysähdyin erään pienen mäenpäälle soittamaan Annelle ennen kuin keskityn ajamiseen. Soitettuani jatkoin matkaani ja aloin saapumaan varsinaiselle tielle joka veisi minut Muhoksen suuntaa. Jalat eivät ole tottuneet vielä heti alussa tavaroiden raskauteen, mutta matkanteko tuntuu pitkän odotuksen jälkeen mukavalta.

Ajelin pyöräteitä pitkin, koska liikenne on tiellä vilkasta. Siirryn tielle kunhan pääsen vähän kauemmaksi. Ohitin Heikkilänkankaan risteyksen ja jatkoin matkaani Madekoskelle. Madekosken jälkeen siirryn ajamaan tielle. Tietä pitkin on helpompi ajaa kuin pyörätiellä.

Matkan aikana aloin kiinnittämään uuden etutarakan kiinnitykseen huomiota. Olin kiristänyt mutterit ja ruuvit tiukkaan vaihtaessani sitä. Vaihdoin myös muttereita rautakaupasta ostettuihin lukkomuttereihin, joten uskoin että minun ei tarvitsisi kiinnittää kiinnityksiin enää paljoa huomiota, mutta väärässä olin. Asia alkoi vaivaamaan joten pysähdyin bussipysäkille ja aloin kaivamaan työkaluja. Minulla ei ollut aivan sopivaa avainta muttereihin. Olin kiristänyt viimeksikin papukaijapihdeillä mutta en ollut saanut niitä tarpeeksi tiukkaan vaikka olin uskonut. Uskoin kuitenkin että pääsisin seuraavaan kaupunkiin josta saisin oikean kokoisen avaimen.

Kävin kahdella huoltamolla kysymässä avainta. Toisessa ei myyty ollenkaan ja toisesta oli juuri se koko loppu. Keskustelin myyjän kanssa ja hän neuvoi lähellä olevaan varaosaliikkeeseen. Minun pitäisi palata parisensataa metriä taaksepäin. Ystävällinen

myyjä neuvoi oikotien, joka ei varsinaisesti oikaisut mutta oli rauhallisempi tie kuin se, jota olin ajanut. Pysäköin polkupyöräni ikkunaa vasten. En voinut käyttää polkupyöränjalkaa koska se ei ollut mahdollista. Menin sisälle liikkeeseen ja kerroin mitä tarvitsen. Pyysin myyjältä lupaa käydä kokeilemassa lenkkiavainta. En ollut varma lenkkiavaimen koosta. Avain oli oikea joten menin sisälle ja maksoin ostoksen. Saatuani avaimen kiristin ensimmäisenä etutarkan mutterin, toista en pystynyt koska lenkkiavain ei mahtunut väliin tarakan ja lokasuojan väliin. Uskoin että saan sen kiristettyä kun löydän yöpaikan ja saan laukut pois.

Muhokselta jatkoin kohden Utajärveä. Saavuin aikanaan Utajärven kirkonkylälle vievälle tienkyltille, joten käännysin sinnepäin. Sen varrella oli kirkko ja museorakennuksia. Pysähdyin ottamaan muutaman kuvan kirkosta pihamaalta. Otettuani kuvat menin pyörälle. Hetken mietittyäni päätin lähteä käymään kylällä ja etsiä apteekin. Huomasin kauempana naisen, joka oli tulossa kävellen tietä pitkin . Ajoin lähemmäksi tietä ja kysyin naiselta olisiko kylässä apteekkia. Hän sanoi että on. Kiitin ja lähdin ajamaan kylälle.

Saavuttuani kylälle etsin apteekin joka oli pääkadun varrella. Parkkeerasin pyörän ja menin apteekkiin sisälle. Siellä ei ollut tungosta joten pääsin suoraan tiskille. Kerroin huoleni apteekkarille ja samalla kyselin miten minun pitäisi hoitaa juoma sekä ravitsemuspuolta tällaisella pyörämatkalla. Magnesiumia ja ravintopillereitä. OK.. Ostokseni oli apteekista särkylääkettä, vitamiinipillereitä ja magnesium tabletteja. Toivottavasti niistä on apua. Seuraavaksi ruokakauppaan. Lähellä oli S-market joten suuntasin sinne. Ostin kaupasta makaronilaatikkaa, jogurtti sekä keksejä. Kaupasta tultuani matkani jatkui itse Utajärven suuntaan.

Loppupäivä oli rankka. Oli vastatuulta ja mäkistä. Varsinkin alkumatkasta mäkiä riitti. Yhdessä välissä alkoivat voimani ehtyä. En ollut syönyt välipaloja vaikka se olisi ollut tärkeää. Tuli pahaolo ja sen jälkeen alkoi vapina. Yritin syödä keksejä jos se palauttaisi voimia. Se auttoiikin vähän aikaa mutta huonovointisuus jatkui kuitenkin koko päivän. Kellon lähennellessä 18 pintaa alan yleensä etsimään yöpaikkaa .

Näin matkan alussa on edellisen kesän opit päässyt unholaan. Silmä ei osaa hakea leiripaikkaa metsästä ennen kuin se

harjaantuu. Leiripaikka löytyi kuitenkin aika helposti. Siinä kohtaa tiessä on pitkä suora ja tienvarrella mäntymetsää.

Leiripaikasta on matkaa tielle satakunta metriä. Laitoin ruokaa kaasukeittimellä. Lämmitin makaronilaatikon ja keitin kahvia termospulloon. Saatuani ne valmiiksi menin syömään teltan sisälle.

Syötyäni lähdin pesemään muovilautasta alempana olevaan ojan varteen. Vaikka matka oli lyhyt niin sitä vaivalloisempi se oli. Rinne vietti jyrkästi alaspäin ja oli ryteikköinen.

Ensimmäinen reitti minkä valitsin ja yritin mennä, ei onnistunut. Jouduin nousemaan vähän matkaa rinnettä ylös ja valitsemaan toisen reitin mikä vei ryteikön läpi, mutta sitä kautta pääsin ojan varteen. Sain pestyä lautaset ja haarukan. Menin takaisin samaa reitti teltalle.

Kello alkoi olla sen verran että iltapesun aika ja tavaroitten asettelu teltan läheisyyteen oli käsillä. Olin päättänyt pitää tästä matkasta päiväkirjaa joten saatuani iltatoimet tehtyä oli aika aloittaa kirjoittaminen.
(Olen pikkuhiljaa siirtymässä yöpuulle. Noin tunti sitten alkoi satamaan vettä. Toivottavasti olen suojannut tavarat hyvin.)

*Matkanpituus 78.48km. Aika 4.44. Leiripaikan
koordinaatit. 64as35'49"N. 26as42'24"E.
Metsä*

Matkapyöräilijän elämää läpi suomen pohjoisesta-etelään, aina jäämerelle asti.

Hyttyset ovat kiusana metsissä ja telttapaikat eivät aina ole mieluisia.

Sade tuo piristystä ja helpotusta janoon.

Se myös kastelee matkailijan.

Rakkaus matkapyöräilyyn siivittää menoani ja harrastustani.

Tarinoita vuosilta 2010 ja 2012 suomesta

9 789523 183520

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi